

РЕШЕНИЕ

№ 23318

гр. София, 10.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав, в
публично заседание на 21.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **424** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 73, ал. 4 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление /ЗУСЕФСУ/.

Образувано е по жалба от Министерство на здравеопазването, представлявано от Министъра на здравеопазването чрез пълномощника му юрисконсулт Р. С. срещу Решение № РД-02-14-2703/11.12.2025 г. на Ръководителя на управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020, с което по отношение на жалбоподателя е определена финансова корекция в размер на 8 088,66 лева с ДДС, представляваща 5% от безвъзмездната финансова помощ по договор № BG16RFOP001-9.001-0002-I-01 20.01.2023 г. с изпълнител „Радита“ ООД.

В жалбата се излагат аргументи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, поради противоречие с материалния закон. Жалбоподателят оспорва извода на административния орган за допуснато нарушение на чл. 63, ал. 1, т. 1, б. „а“ във вр. с чл. 59, ал. 2 във вр. с чл. 2, ал. 2 от Закона за обществени поръчки (ЗОП). Посочва, че по обявената процедура за обществена поръчка са подадени 2 бр. оферти, като един участник е бил отстранен, поради допуснатата техническа грешка в ценовото му предложение, поради което не е налице отстранен участник, неотговарящ на критерия, определен от органа като ограничителен, а именно – „Участникът през последните пет години, считано от датата на подаване на офертата, следва да е изпълнил най-малко една дейност за строителство с предмет и обем, идентичен или сходен с този на поръчката.“. Жалбоподателят излага мотиви, че неправилно УО е препратил към разпоредби на Закона за устройство на територията (ЗУТ), с което незаконосъобразно е допълнил въведените в документацията изисквания. Счита, че неправилно РУО е тълкувал понятията за

„реконструкция“, „основен ремонт“ и „текущ ремонт“. Оспорва се извода на УО за допуснато нарушение на чл. 2, ал. 2 от ЗОП, като в случая не е уточнено и коя хипотеза на посочената разпоредба е визирана. Изводите на УО намира за формални, бланкетни и несъобразени с конкретиката на предмета на обществената поръчка. Моли съда за отмяна на оспореното решение и претендира направените по делото разноски в т.ч. за заплатена държавна такса и юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание жалбоподателят - Министерство на здравеопазването, представлявано от Министъра на здравеопазването, се представлява от юрк. Х., която поддържа жалбата.

Ответникът – Ръководителят на управляващия орган /РУО/ на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020 г. се представлява от юрк. Л., който моли съда да отхвърли жалбата, като счита оспорения акт за правилен и законосъобразен. Претендира юрисконсултско възнаграждение и представя писмени бележки.

Административен Съд С. - град, III отделение, 61 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

На 20.05.2022 г. между Министерството на регионалното развитие и благоустройството, УО на Оперативна програма „Региони в растеж“ (ОПРР) 2014-2020 и Министерство на Здравеопазването – „бенефициент“ е сключен Административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ (АДБФП) РД-02-37-6, за изпълнение на проектно предложение „Укрепване капацитета на болничната мрежа за реакция при кризи“.

Видно от чл. 46 ал. 1 от договора за безвъзмездна финансова помощ (БФП) бенефициерът изпълнява проекта при условията на приложение Е2 и партньорско споразумение със следните партньори, като по т. 6 е посочена [община]. Договорът е подписан от МЗ и ръководителя на УО на ОПРР, но не и от посочените в него партньори. Съгласно чл. 6, ал. 2 от Общите условия към АДБФП, бенефициерът е отговорен пред УО на ОПРР за действията на партньорите и външните изпълнители при изпълнение на проекта/бюджетната линия (финансовия план), чрез поемане за собствена сметка на всички рискове, включително недопустими разходи и финансови корекции, за сметка на безвъзмездната финансова помощ от бюджета на проекта/бюджетната линия (финансовия план).

Кметът на [община], като възложител по Споразумение за партньорство № РД-13-781 от 29.10.2021 г. с МЗ, е обявил процедура за възлагане на обществена поръчка с предмет: „Текущ ремонт на 3 етаж от тяло "А" от съществуваща сграда на „Ковид – отделение" на „МБАЛ – Омуртаг" ЕАД, приключила със сключването на Договор № BG16RFOP001-9.001-0002-C01-S-01 от 20.01.2023 г./л. 168/ с изпълнител „Радита“ ООД.

С Решение № РД-02-14-337 от 29.03.2024 г. /л. 102/, издадено на основание чл. 73, ал. 1 във вр. с чл. 69, ал. 1 и с чл. 70, ал. 1, т. 3 ЗУСЕФСУ, ръководителят на УО на ОПРР е определил на МЗ финансова корекция в размер на 5% от стойността на допустимите разходи по Договор № BG16RFOP001-9.001-0002-C-01-S-01 от 20.01.2023 г. с изпълнител „Радита“ ООД, за нередност за нарушение на чл. 63, ал. 1, т. 1, б. „а“ във вр. с чл. 59, ал. 2 във вр. с чл. 2, ал. 2 ЗОП, квалифицирано по т. 11, б. „б“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата.

С Решение № 1446 от 17.02.2025 г. по адм. дело № 12199/2024 г. Върховният административен съд (ВАС) е отменил Решение № РД-02-14-337 от 29.03.2024 г. В мотивите на ВАС е приел, че УО е посочил правно основание за определяне на финансова корекция, което не е относимо към твърдените нарушения, както и че органът не е изложил мотиви как нарушенията на чл. 63, ал. 1, т.1, б. „а“ вр. чл. 59, ал. 2, чл. 2, ал. 2 ЗОП нарушават принципа на добро финансово управление в

цялост или на някое от отделните му проявления - икономичност, ефикасност и ефективност. Посочено е, че описаните от фактическа страна нарушения на националните правила за провеждане на обществени поръчки не подадат в обхвата на нередността, за която е определена финансова корекция - чл. 70, ал. 1, т. 3 ЗУСЕФСУ.

Издадено е Решение № РД-02-14-390 /л. 109/ от 24.02.2025 г., което отново е отменено след проведено съдебно обжалване. С Решение № 9696 от 14.10.2025 г. ВАС е оставил в сила Решение № 20029 от 11.06.2025 г., поправено с Решение № 22432 от 30.06.2025 г. на Административен съд София –град по адм. дело № 3127/2025 г. в частта, с която Решение № РД-02-14-390 /л. 109/ от 24.02.2025 г. на ръководителя на УО по отношение на определената в него финансова корекция по Договор № BG16RFOP001-9.001-0002-C-01-S-01 от 20.01.2023 г. с изпълнител „Радита“ ООД. Административният акт е отменен, поради съществено нарушение на производствените правила, поради нарушено право на получателя на помощта да възрази срещу констатациите на засягащия го акт, като въпросът относно наличието на вмененото нарушение не е решен по същество.

Ръководителят на УО на ОППР е провел отново процедура по извършване на финансова корекция, като с писмо от 11.11.2025 г. /л. 91/ е уведомил жалбоподателя – Министерство на здравеопазването за рестартиране на процедура по сигнал за нередност № 2409, регистриран в УО на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020 г., като с писмо от 26.11.2025 г. /л. 97/ от страна на МЗ са изложени възражения по посочената нередност.

С оспореното в настоящото съдебно производство Решение № РД-02-14-2703 от 11.12.2025 г. /л. 117/, издадено на основание чл. 73, ал. 1 във вр. с чл. 69, ал. 1 и с чл. 70, ал. 1, т. 9 ЗУСЕФСУ, както и чл. 143, пар. 2 и чл. 2, пар. 26 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 г., Ръководителят на УО на ОППР е определил на МЗ финансова корекция в размер на 5% от стойността на допустимите разходи по Договор № BG16RFOP001-9.001-0002-C-01-S-01 от 20.01.2023 г. с изпълнител „Радита“ ООД. Органът е приел за неоснователни възраженията на МЗ, като е изложил мотиви в тази посока.

Констатирано е, че е налице незаконосъобразен критерий за подбор, като в раздел III.1.3) Технически професионални способности“ от Обявата възложителят е посочил следното минимално изискване: „Участникът, през последните 5 (пет) години, считано от датата на подаване на офертата, следва да е изпълнил най-малко 1 (една) дейност за строителство с предмет и обем, идентичен или сходен с този на поръчката.

*Под „предмет и обем, идентичен или сходен с този на поръчката“ следва да се разбира изграждане и/или основен ремонт и/или реконструкция на жилищна или обществена сграда, със или без замяна на предназначението на обекта.“.

В мотивите на решението е посочено, че така формулирано минималното изискване за сходна дейност ограничава необосновано конкуренцията, тъй като за икономически оператори, извършили сходна с предмета на поръчката дейност, а именно текущ ремонт, е препятствана възможността да участват в процедурата, което стеснява кръга на потенциалните участници, респективно ограничава избора на най-икономически изгодна за възложителя оферта.

УО е посочил, че така заложеният критерий противоречи на определението на поръчката, дадено от възложителя, а именно – „извършване на текущ ремонт на 3-ти етаж от тяло „А“ от съществуваща сграда на „Ковид-отделение“ на „МБАЛ-Омуртаг“ ЕАД, както и определението на дейността в Техническата спецификация в частност на стр. 2 от същата, като е направил извод, че предвидените дейности не се отличават със сложност или специфичност, поради което действително попадат в обхвата на „текущ ремонт“. За да обоснове този извод, УО извършил анализ на понятията „основен ремонт“, „реконструкция“ и „текущ ремонт“, като е направил препратка с дадените легални дефиниции в т. 42, т. 43 и т. 44 от ДР на Закона за устройство на

територията /ЗУТ/.

Прието е, че изискванията на възложителя към участниците са необосновано завишени, препятстват участието на заинтересовани икономически оператори и с него е допуснато нарушение на чл.63, ал.1, т.1, буква „а“ вр. чл. 59 ал.2 вр. чл. 2 ал. 2 ЗОП, като нарушението произтича от действието на бенефициента-възложител – с одобряване на незаконосъобразен критерий за подбор, а нарушението има финансово отражение – нанесена е вреда на средствата от ИСИФ – при неспазване принципите на чл. 2, ал. 1 от ЗОП, възложителят е ограничил участието на неопределен кръг заинтересовани от участие в поръчката икономически оператори, с което е понижил възможността за избор на по-конкурентна оферта, което уврежда общия бюджет на ЕС или националния.

Така установеното нарушение е възприето като нередност по т. 11 от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основание за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на Закона за управление на средствата от европейските фондове при споделено управление, приета с ПМС № 57 от 28 март 2017 г.

Нарушенията са възприети като нередност по смисъла на чл. 2, т. 36 от Регламент /ЕС/ № 1303/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета.

За да определени така наложената корекция в размер на 5% върху допустимите разходи по сключен договор № BG16RFOP001-9.001-0002-C-01-S-01 от 20.01.2023 г., УО е посочил, че е налице минимално ниво на конкуренция, тъй като са получени две оферти, които са допуснати и отговарят на критериите за подбор.

Оспореният административен акт Решение № РД-02-14-2703 от 11.12.2025 г. е връчен на жалбоподателя на 11.12.2025 г., чрез ИСУН 2020 /л.116/, а жалбата до съда, чрез УО на ОПРР е подадена на 18.12.2025 г.

В хода на съдебното производство е приета административната преписка. В с.з. от 21.05.2026 г. е представено за сведение на съда Решение № 9696 от 14.10.2025 г. по адм. дело № 7875/2025 г. на ВАС.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от лице с правен интерес от оспорването, срещу акт, който по своята същност е индивидуален административен акт, с който пряко са засегнати правата и законните интереси на жалбоподателя. Жалбата е депозирана в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149 ал. 1 от АПК, поради което и същата е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

По въпроса за компетентността на органа, издал обжалвания акт:

По силата на чл. 9, ал. 5 от ЗУСЕФСУ ръководителят на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващия орган или оправомощено от него лице. В случая оспореният административен акт Решение № РД-02-14-2703 от 11.12.2025 г. е издаден от Юра Й.-В., заместник-министър на регионалното развитие и благоустройството, която, която към датата на издаването му е определена със Заповед № РД-02-14-642/15.06.2023 г. /л. 18/ за Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж" 2014-2020 г., поради което съдът приема, че същият е постановен от компетентен орган по смисъла на чл. 145 т.1 АПК във вр.с чл. 9 ал. 5 ЗУСЕФСУ.

Съгласно разпоредбата на чл.73, ал.1 ЗУСЕФСУ, финансовата корекция се определя по основание и размер с мотивирано решение. Съдът намира, че са спазени изискванията за форма на акта, тъй като същият съдържа, фактически и правни основания за издаването му, както и останалите реквизити, посочени в чл. 59, ал. 2 от АПК във връзка с чл.73, ал.1 от закона. Решението е

издадено под формата на електронен документ по смисъла на ЗЕДЕУУ и подписано с валиден квалифициран електронен подпис /КЕП/. Същото е издадено на основание чл. 73, ал. 1 във вр. с чл. 69, ал. 1 от ЗУСЕФСУ, чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕФСУ, както и чл. 143, пар. 2 и чл. 2, пар. 36 от Регламент (ЕС) № 1303/2013. Посочено е, че е допуснато нарушение на чл. 63, ал. 1, т. 1, б. „а“ във вр. с чл. 59, ал. 2 във вр. с чл. 2, ал. 2 от Закона за обществени поръчки, което според административният орган съставлява нередност по т. 11 от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредба за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕФСУ, приета с ПМС № 57 от 28 март 2017 г., изм. и доп. ДВ бр. 59 от 12 юли 2024 г. /Наредбата/. Финансовата корекция е определена в размер на 5% върху допустимите разходи по сключен договор № BG16RFOP001-9.001-0002-C-01-S-01 от 20.01.2023 г.

По отношение спазването на административнопроизводствени правила:

С разпоредбата на чл. 73, ал. 2 и ал. 3 ЗУСЕФСУ законодателят е уредил процедура по определяне на финансовата корекция по основание и размер. Преди издаването на решението по ал. 1 управляващият орган трябва да осигури възможност бенефициентът да представи в разумен срок, който не може да бъде по-кратък от две седмици, своите писмени възражения по основателността и размера на финансовата корекция и при необходимост да приложи доказателства. Решението по ал. 1 се издава в едномесечен срок от представянето на възраженията по ал. 2, като в неговите мотиви се обсъждат представените от бенефициента доказателства и направените от него възражения.

В случая с писмо от 11.11.2025 г. /л. 91/, изпратено по електронен път, чрез ИСУН, ръководителят на УО на ОППР е уведомил бенефициента - Министерство на здравеопазването за рестартиране на процедура по сигнал за нередност № 2409, регистриран в УО на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020 г., като му е осигурил срок от две седмици да представи бележки и възражения по констатациите и предвидената финансова корекция. Такива са представени от страна на МЗ с писмо от 26.11.2025 г. /л. 97/, а впоследствие обсъдени от УО в оспорения административен акт. Същият е издаден в срока по чл. 73, ал. 3 от ЗУСЕФСУ.

Предвид гореизложеното, съдът приема, че в хода на процедурата по установяване и налагане на финансовата корекция не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

По отношение спазването на материалноправните разпоредби:

Съгласно разпоредбата на чл. 70, ал. 1 ЗУСЕФСУ финансовата подкрепа със средствата от ЕФСУ може да бъде отменена само на някое от лимитативно посочените правни основания. Видно от оспореното решение, ръководителят на УО е установил нарушение, попадащо в хипотезата на чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕФСУ - нередност, която съставлява нарушение на националното право, извършено чрез действие от получателя на безвъзмездната помощ и има или би имало за последица нанасянето на вреда на средства от Европейските структурни и инвестиционни фондове. Съгласно чл. 70, ал. 2 ЗУСЕФСУ нередностите по т. 9 се „посочват“ в акт на Министерския съвет. Такъв акт е Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове.

В Наредбата са посочени случаите на нередности, съставляващи нарушения на приложимото право, извършени чрез действия или бездействия от бенефициера, които имат или биха имали за последица нанасянето на вреда на средства от ЕФСУ и които представляват основания за извършване на финансова корекция по чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕФСУ, както и минималните и

максималните стойности на процентните показатели на финансовите корекции, определяни за нередности - чл. 1, т. 1 и 2 от Наредбата.

За да е налице основание за определяне на финансова корекция е необходимо бенефициерът (по смисъла на чл. 2, т. 10 от Регламент № 1303/2013) да е осъществил нередност по смисъла на член 2, т. 36 от Регламент № 1303/2013 г. По силата на посочената разпоредба елементите на фактическия състав на нередността са: а) действие или бездействие на икономически оператор, участващ в прилагането на европейските структурни и инвестиционни фондове; б) което води до нарушение на правото на Европейския съюз или на националното право, свързано с неговото прилагането, и в) има или би имало като последица нанасянето на вреда на общия бюджет на Съюза, като се отчете неоправдан разход в общия бюджет.

В тежест на административния орган е да докаже, че от страна на бенефициента е извършено нарушение на правото на Съюза или на националното право, произтичащо от негово действие или бездействие и това нарушение има или би имало за последица нанасянето на вреда на бюджета на ЕС чрез начисляване на неоправдан разход.

В случая безспорно е налице първият елемент от фактическия състав на нередността. Министерството на здравеопазването притежава качеството на икономически оператор, тъй като е юридически субект, който като бенефициер е получил средства от Европейските фондове и е отговорен за тяхното законосъобразно разходване.

Спорът по делото е осъществило ли е с действията си министерството - бенефициер нарушение на правото на Съюза или на свързаното с него национално право, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на бюджета на Съюза, т. е. спорни са вторият и третият елемент от фактическия състав на нередността.

Административният орган обосновава в оспореното решение, че МЗ е осъществило нарушение на чл. 63, ал.1, т.1, буква „а“ вр. чл. 59 ал. 2 вр. чл. 2 ал. 2 ЗОП.

По силата на чл. 63, ал. 1, т. 1, буква „а“ ЗОП възложителят може да определя критерии, въз основа на които да установява, че кандидатите или участниците разполагат с необходимите човешки и технически ресурси, както и с опит за изпълнение на поръчката при спазване на подходящ стандарт за качество, като може да изисква от кандидата или участника да е изпълнил дейности с предмет и обем, идентични или сходни с тези на поръчката, за последните 5 години от датата на подаване на заявлението или на офертата – за строителство.

В настоящия случай откритата процедура по реда на чл. 18, ал. 1, т. 12 от ЗОП е с предмет "Текущ ремонт на 3 етаж от тяло „А“ от съществуваща сграда на „Ковид отделение“ на „МБАЛ – Омуртаг“ ЕАД, като страните не спорят, че в раздел III. 1.3) от „Технически и професионални способности от Обявата, възложителят е поставил следните изисквания:

„Участникът, през последните 5 (пет) години, считано от датата на подаване на офертата, следва да е изпълнил най-малко 1 (една) дейност за строителство с предмет и обем, идентичен или сходен с този на поръчката.

**Под „предмет и обем, идентичен или сходен с този на поръчката“ следва да се разбира изграждане и/или основен ремонт и/или реконструкция на жилищна или обществена сграда, със или без замяна на предназначението на обекта.“.*

В оперативната самостоятелност на възложителя е да определи онези критерии за подбор, които счита, че най-пълно биха гарантирали качествено изпълнение на предмета на поръчката. Но тази негово оперативна свобода не е неограничена. Тя е ограничена от изискванията на чл. 2, ал. 2 и чл. 59, ал. 2 ЗОП. Няма пречка възложителят да наложи изисквания, които са по-стриктни от минималните изисквания, поставени от националната правна уредба, стига такива изисквания да са необходими, за да се гарантира изпълнението на поръчката.

Спорът по същество се свежда до това дали предвидените ремонтни дейности в Техническата спецификация (ТС) /л. 137/ за обект „извършване на текущ ремонт на 3-ти етаж от тяло „А“ от съществуваща сграда на „Ковид-отделение“ на „МБАЛ-Омуртаг“ ЕАД следва да се тълкуват като такива по извършване на „текущ ремонт“ или „основен ремонт“ по смисъла залегнал в легалните дефиниции, съответно в т. 43 и т. 42 от ДР на ЗУТ, независимо наименованието дадено на обекта, дадено при обявяване на процедурата.

Тук следва да бъде посочено, че съдът намира за неоснователен довода на жалбоподателя, че неправилно УО е препратил към разпоредби на ЗУТ при извършване на диференциация на понятията „основен ремонт“, „текущ ремонт“ и „реконструкция“, с което незаконосъобразно е допълнил въведените в документацията изисквания. В случай, че приложимият акт по ЗУСЕФСУ или ЗОП не съдържа самостоятелна легална дефиниция на използвано в офертата понятие, органът, а впоследствие и съдът е длъжен да изясни съдържанието му съобразно действащата нормативна уредба в съответния специален закон, като последното не може да се възприема за допълване на техническите спецификации. Законът е този, който определя правното съдържание на понятията, а не ежедневният език или субективната преценка на административния орган.

По същество в ТС /л. 137/ е посочено, че „не се предвиждат конструктивни работи, както и намеса в конструкцията на сградата. За обособяване на санитарен възел за хора с увреждания е предвидено един вътрешен преграден зид..., да се събори и да се изпълни на друго място с газобетни блокчета с ширина 12.5 см“, „не се предвижда подмяна на дограмата“, „всички инсталации са амортизирани и остарели и е необходимо да се подменят нови инсталации“, „предвидените СМР са свързани с нови частични ВиК инсталации /при подмяна на санитарни прибори/, „ремонт на всички санитарни възли за пациенти и за персонал и направа на нови баня и тоалетна за инвалиди и нова баня за персонала“, „обособяване на баня за персонала и санитарен възел за хора с увреждания и баня за пациентите“.

При тези установявания от фактическа страна, настоящата съдебна инстанция счита, че правилно административният орган е приел, че се касае за текущ ремонт. Последните, преценени съобразно легалните дефиниции за основен ремонт в § 5, т. 42 ДР ЗУТ и съответно за текущ ремонт в § 5 т. 43 ЗУТ, потвърждават квалификацията на основните дейности от обявата за обществената поръчка като текущ ремонт, включващ

нови частични ВиК инсталации при подмяна на санитарни прибори. Подмяната на ВиК инсталации, при които тръбите се подменят с нови, с които първоначално вложени, но износени материали се заменят с нови, без обаче да се прокарват нови трасета не може да обоснове извод, че е налице „основен ремонт“. Подобен извод не може да бъде направен и въз основа на посочените дейности по обособяване на баня за персонала и санитарен възел за хора с увреждания. В ТС изрично е посочено, че за обособяване на санитарния възел се предвижда премахване на съществуващ вътрешен преграден зид и изграждането му на друго място с газобетонни блокчета. Преградните зидове не представляват носещи конструктивни елементи на сградата, поради което извършването на подобни дейности не води до засягане на конструкцията на строежа. От съдържанието на техническото описание се установява единствено вътрешно преустройство на помещенията чрез преместване на леки преградни стени, изпълнение на необходимите ВиК и електроинсталации и монтаж на санитарно оборудване. Подобни дейности по своя характер представляват вътрешно преустройство и ремонтни работи, но не обосновават сами по себе си извод за наличие на основен ремонт. В този смисъл са и редица решения на ВАС, в които се прави разграничаване в контекста на легалните дефиниции на понятията „основен ремонт“ и „текущ ремонт“ (Решение № 3572 от 12.03.2012 г. по адм. д. № 14379/2011 г., II отд. на ВАС, Решение № 2942 от 17.03.2026 г. по адм. д. № 1920/2026 г., IV отд. на ВАС).

Изложеното по-горе обосновава извод за нарушение на чл. 59, ал. 2 във връзка с чл. 2, ал. 1 и ал. 2 ЗОП. Възложителят е поставил изискване участникът да е изпълнил през последните пет години поне една дейност за строителство с предмет и обем, идентични или сходни с тези на поръчката, като под „сходен предмет“ е определил единствено „изграждане и/или основен ремонт и/или реконструкция на жилищна или обществена сграда, със или без промяна на предназначението на обекта“.

Така формулираното изискване в раздел III. 1.3) от „Технически и професионални способности от Обявата необосновано стеснява кръга на потенциалните участници и не съответства на действителния предмет на обществената поръчка. От техническата документация и инвестиционния проект е видно, че предвидените строително-монтажни работи включват ремонт на санитарни възли, обособяване на санитарен възел за хора с увреждания и баня за персонала, изпълнение на частични ВиК инсталации, преместване на вътрешен неносещ преграден зид и други дейности, при които изрично не се предвиждат конструктивни работи или намеса в конструкцията на сградата. Същевременно специалният закон - ЗУТ съдържа легални дефиниции на понятията „основен ремонт“ и „текущ ремонт“, които са задължителни както за административните органи, така и за възложителите при определяне на изискванията към участниците. При наличие на нормативно установени дефиниции не е допустимо съдържанието на съответните понятия да се определя въз основа на субективна преценка или общоприети разбирания. Следователно при определяне на критериите за подбор възложителят е бил длъжен да съобрази нормативната квалификация на предвидените строително-монтажни работи. Доколкото естеството на предвидените дейности съответства на характеристиките на текущ ремонт и вътрешно преустройство без засягане на конструкцията на сградата, ограничаването на допустимия сходен опит единствено до „изграждане“, „основен ремонт“ или „реконструкция“ необосновано изключва икономически оператори, които притежават реален и относим професионален опит при изпълнение на текущи ремонти на обществени или жилищни сгради. Тези оператори обективно разполагат с необходимите технически и професионални способности за изпълнение на предмета на поръчката, но въпреки това са поставени в невъзможност да участват в процедурата единствено поради начина, по който е формулирано изискването за сходен опит.

По този начин възложителят е въвел ограничително условие, което не е съобразено с предмета, стойността, обема и сложността на поръчката и което необосновано ограничава конкуренцията в нарушение на чл. 2, ал. 2 ЗОП. Ограничаването на кръга на потенциалните участници води и до намаляване на възможността за получаване на по-голям брой конкурентни оферти, респективно до ограничаване на възможността за избор на най-икономически изгодната оферта при спазване на принципите на свободна и лоялна конкуренция, равнопоставеност и недопускане на дискриминация.

Неоснователно е твърдението, че липсва уточнение коя хипотеза на чл. 2, ал. 2 ЗОП е визирана в оспорения административен акт. Разпоредбата съдържа обща забрана възложителите да ограничават конкуренцията чрез включване на условия или изисквания, които дават необосновано предимство или необосновано ограничават участието на стопански субекти и които не са съобразени с предмета, стойността, сложността, количеството или обема на обществената поръчка. В случая от съдържанието на акта е напълно ясно коя форма на нарушение е приета за осъществена – въвеждането на ограничително условие, което не е съобразено с предмета и естеството на възлаганите дейности и поради това необосновано стеснява кръга на потенциалните участници.

В обжалвания административен акт са разгледани възраженията на дружеството относно

спецификата на предмета на обществената поръчка, включително са развити мотиви във връзка с позоваването на решението на СЕС по дело C-195/2021 г. Изложените от административния орган аргументи в тази насока не се опровергават от събраните в хода на съдебното производство доказателства. Доказателства в този смисъл не са ангажирани от жалбоподателя нито в хода на административното, нито в хода на съдебното производство независимо от дадените от съда указания по реда на чл. 171, ал. 5 АПК.

Съдът намира за основателни констатациите на РУО, като счита, че същите са с финансово влияние, т.е. налице е съставомерност, която се квалифицира като „нередност“. По отношение на нейния размер, административният орган правилно е мотивирал приложимите нормативни актове като квалификацията на нередността правилно е по т. 11, б. а) от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата, в която е предвиден конкретен размер на корекцията.

Еднопосочна е практиката на Върховния административен съд и на Съда на Европейския съюз (СЕС), че нито националното законодателство, нито законодателството на Съюза поставят като изискване единствено наличието на реална вреда. Нередност може да съществува и тогава, когато е налице възможност за нанасянето на вреда на общия бюджет, като няма изискване да се докаже наличието на точно финансово изражение. Това тълкуване на разпоредбата е трайно установено и в практиката на Съда на Европейския съюз дадено по повод на идентичните дефиниции в Регламент № 2988/1995, Регламент № 1083/2006, както и други секторни регламенти. Тази теза се подкрепя и от Решения на Европейския Съд по Дело C-406/14 от 14 юли 2016 г. и C-465/10 от 21.12.2011 г., където се тълкува разпоредбата на чл. 2, т. 7 от Регламент № 1083/2006 г. и се стига до извода, че по Структурните и Кохезионни фондове следва да се финансират единствено дейности, провеждани в пълно съответствие с правото на Съюза и че доколкото не може да се изключи възможност нарушенията да имат отражение върху бюджета на съответния фонд, то същите представляват нередност. Доколкото не може да се изключи възможността допуснатите нарушения да имат отражение върху бюджета на съответния фонд, то налице е основание за определяне на финансова корекция. Тъй като естеството на допуснатите нарушения не позволява да се определи тяхното точно финансово отражение върху изразходваната безвъзмездна финансова помощ, административният орган в съответствие с чл. 72, ал. 3 ЗУСЕФСУ е приложил пропорционалния метод.

С оглед изложеното, настоящият състав намира жалбата за неоснователна, а оспореният административен акт за законосъобразен, като не са налице основанията по чл. 146, т. 1-5 АПК за неговата отмяна.

Предвид изхода на спора основателна е претенцията на ответника за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение. Оспорващият следва да бъде осъден да заплати на ответника разноски в размер на 200 лева, определени съгласно с чл. 37 от ЗПП и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Предвид влизането на Република България в еврозоната от 01.01.2026 г., сумата следва да бъде изчислена по курса на БНБ за едно евро - 1.95583 лева, или 102,26 евро.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, трето отделение, 61 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Министерство на здравеопазването, срещу Решение № РД-02-14-2703/11.12.2025 г. на Ръководителя на управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020 г.

ОСЪЖДА Министерство на здравеопазването да заплати на Министерството на регионалното развитие и благоустройството сума в размер на 102,26 евро /сто и две евро и двадесет и шест

евроцента/ разноси по делото.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от връчване на съобщението.

СЪДИЯ: